

Kayıp İnci Tanesi
Derya Kısa

Şiir Antoloji Yayınları©

www.siirantoloji.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Tuba Aslantaş

Sayfa Tasarım: Baran Ekber

Kapak Tasarım: Tekin Parmaksız

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Nisan 2026

ISBN: 978-625-9330-84-6

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Şiir Antoloji yayınlarına devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

KAYIP İNCİ TANESİ

Derya Kısa

İÇİNDEKİLER

YAZAR HAKKINDA	9
Ambargo	11
Aşk.....	12
Aşk İtiraf Etti.....	13
Aynılaşan Ayrılar	15
Ben Bir Öğretmenim.....	16
Bilir Misin Yavrum?	18
Bir Destandır Çanakkale	19
Çanakkale'nin Son Neferi.....	24
Çocuğa Gülmek Yaraşır	29
Çocuk Olabilmek.....	33
Dilek.....	35
Depresyon.....	36
Filistinli Çocuk ve Misket	37
Gazze'de Doğmak mıydı Suçum?	39
Gel	40
Güneşim'e.....	41
Hayal	46
Haset.....	47

Hep Kısılandım	48
Aşk Sagusu.....	50
Ben Medusa.....	51
Ben Kadın.....	52
Dumlupınar.....	56
Geç Kalan	57
İnecek Var.....	59
İzciliğe Çağrı	60
İzciyim Ben.....	61
Kardelenler Kara İnat Büyür.....	66
Kayıp İnci Tanesi	68
Kenan'dan Mısır'a, Züleyha'dan Yusuf'a.....	70
Kentin Kayıp Şairine	80
Korkak.....	82
Korku-Yorum	85
Mümin'in Şiarı	86
Köz.....	87
Limanım Sensin.....	88
Med Cezir	89
Münacaat	91
Mavera	93
Münzevi	94
Mutluluk.....	95
Oğluma	96
Öğüt.....	97
Öğretmenin Duası.....	98
Öyle Sevdim	100
Sen	102

Sen, Ben ve Çardak Gülleri	104
Oks Nesline Reddiye	107
Şiir	108
Selâm	109
Taş ve Yürek.....	110
Üç İnsan Bir Şiir.....	112
Türk Gencine	114
Şehit Dedeme Selâm	115
Veda.....	116
Yüreğinde Sakla Beni	117
Zindan.....	118
Zulüm Abat Olmaz.....	119
Zümrüd-ü Anka	120
Naat	121

DENEMELER

Anneciğim Seni Seviyorum Paşam'a.....	130
Asım'ın Nesli	135
Babam	139
Bilgi Üzerine.....	141
Bir Deniz Masalı.....	145
Canımın İçi - Ahmet Harun	147
Hiç Okunmayacak Bir Mektup.....	149
Kadın.....	156
Korkuyorum Öğretmenim	158
Şehitlerle Hasbîhal.....	163
Simit	168
Teşekkürler Öğretmenim	172

ÖZDEYİŞLER

Anılar	176
Çocuk.....	176
Denklem	176
Dost	176
Dünya.....	177
Gerçek İnsan	177
Güler Yüz.....	177
Gülüş	177
Gönül	177
Korku	178
Nimet	178
Olmak	178
Ölüm	178
Sevmek.....	178
Tezat	179
Uyku.....	179
Zaman	179
Peygamberler	179
Zümrüdü Anka.....	179

YAZAR HAKKINDA

Derya Kısa, 1972 doğumlu bir edebiyat öğretmenidir. Meslek hayatını edebiyata ve gençlerin dünyasına dokunmaya adanmış, aynı zamanda toplumsal duyarlılığıyla da öne çıkmıştır. Karadeniz Ereğli’de otizm konusunda farkındalık çalışmalarını başlatan öncü isimlerden biri olarak, otizmli bireylerin ve ailelerinin sesi olmuştur. Eğitimci kimliğinin yanında güçlü bir otizm aktivisti olarak toplumda önemli bir iz bırakan Derya Kısa, 2017 yılında aramızdan ayrılmıştır. Ardında hem öğrencilerinin hem de dokunduğu hayatların kalbinde yaşayan değerli bir miras bırakmıştır.

AMBARGO

Ambargo
Zengini fakir
Fakiri hepten yoksul eden kıtlık
Kasıp kavurur Filistin'i açlık, hastalık
Ana bir lokma aş bulamaz yavrusuna
Ölür analar,
Ölür yavrular,
Yahudi inat eder yardımları yollamaz
Ölü çıkmadık ev kalmaz
Analar ağlar
Bebeler ağlar
Kenan ili ağlar
Filistin diyarında
Bir koca millet ağlar
Vebali tüm dünyayı yakar

AŞK

Aşk,
Nice gül yüzleri soldurur.
Kimini Mecnun eder çöllere düşürür,
Kimini Ferhat eyler dağları deldirir,
Kimini canından bezdirir.
Aşk,
Yakar köz eder girdiği yüreği,
Aşka düşen ayıramaz artık,
Ne gündüzü ne geceyi.

AŞK İTİRAF ETTİ

Yokluk içre Âdem
Âdem içre ben kondum
Âdem'den Havva'ya
Akan yol ben oldum.
Kabil'i Habil'e düşman eden
İstemedem ben oldum
O kanlı kavgaya
Ben sebep tutuldum
Dünyaya akan ilk kanın
Sorumlusu bulundum
Ne yüceler sefilleşti benim yüzümden
Yaşlısı, genci
Kadını, erkeği
Kurtulamadı elimden
Bağrı yanık âşıklar
Türküler söyledi dilimden
Helen'in aşkıyla

Truva'yı bendim yaktıran
Ferhat'a dađlar deldiren
Yunus'u il il gezdiren
Elif boyları dal gibi eđen
Nedime gazeller söyleten
Mevlâna'yı ney gibi inleten
Ezelde de bendim, Őimdi de ben.
Bir yüzüm yaratılana bakar
Bir yüzüm Yaradan'a
Bir zorlu basamađım
Ulařmak için Hakk'a
Bunca güç dersi
Ben okuttum Mecnun'a
Mecazdan geçemeyen
Geçemez gerçek "AŞK"a

AYNILAŞAN AYRILAR

Bir tarağın dişleri gibiyiz,
Hepimiz bir diğeri ile eşit.
Belki farklı,
Diğ erinden dilimiz,
Belki de rengimiz,
Ama hepimiz soluyoruz aynı havayı.
Öteki kadar muhtacız her birimiz
Aynı somuna,
Aynı suya.
Damarlarımızda akan kanın rengi,
Candan aziz bildiğ imiz vatanımız,
Kederlerimiz,
Sevinçlerimiz,
Gidenlerin ardından yaktığımız
Türkülerimiz aynı.
İnançlarımız ayrı belki,
Sevdalarımız,
Hayallerimiz,
Düşlerimiz apayrı.
Baş gözüyle değil,
Bakarsanız yürek gözünüzle
“Diğ eri” saydığımızı
Göreceksiniz
Ayrı olanlar aynılaşı r önünde sonunda,
“Öteki” sandığın
“SEN”sindir aslında.

BEN BİR ÖĞRETMENİM

Ben bir öğretmenim, vatanımın bir köşesinde.
Ellerimde yüzlerce fidan, yüzlerce çiçek,
Her biri bir başka dünya, her biri bambaşka gelecek
Kiminin yüzünde pırıl pırıl bir gülücük,
kiminin yaşına yakışmayan bir hüznün.
Kimse bilmez ki Sibel neden konuşmaz.
Adını bile söylemez çoğu zaman,
Mahzundur gözleri, ha ağladı ha ağlayacak.
Ne defteri vardır ne kitabı.
Umutlarının ve hayallerinin olmadığı gibi.
Ama ben bilirim çiğdem saçlı kızımın hüznünü,
Bilirim şefkat görmesi gereken yaşında çektiği acıyı.
Yanar yüreğim içten içe
Ve bilirim ki
Özneyi, yüklemi bilmez Sibel, ancak
İyi bilir çamaşır yıkamayı, su taşımayı yalınayak.
Kimse bilmez belki, Mustafa neden bu kadar hırçın.
Hayatla, insanlarla, okulla neden kavgalı?
Neden derse girmez de uyur kalır boş sınıflarda?
Neden kömür gözleri sevmemeye yeminlidir yaşamı?
Ama ben bilirim delişmen oğlumun derdini.

Bilirim okşanması gereken başının gece uykusu görmediğini.
Ödev yapması gereken zamanını,
Babasının içki parasını çıkartmak için harcadığını.
Bundandır gönül kırgınlığı,
Bundandır hayata kızgınlığı,
Bundandır bir defterinin bile olmayışı.
Engellidir Aykut'um
Kolay okuyamaz, yazamaz, konuşamaz.
Üzülür, ağlar kimi zaman özrüne, anlaşılmayışına
Ağlama sen gül yüzlüm,
Eli, ayağı değil,
Düşüncesi özürlü olanadır sözüm.
Ben bir öğretmenim, yurdumun bir köşesinde.
Ellerimde yüzlerce fidan, yüzlerce çiçek.
Her biri bir başka dünya, her biri bir başka gelecek.
Sibeller, Mustafalar, Aykutlar..
Hepsi benim yavrum, hepsi gönül bahçemin gülü.
Gönül bahçemden hep birlikte girin,
Sizin için açılmış sevgi güllerini demet demet derin.

BİLİR MİSİN YAVRUM?

Bilir misin yavrum?

Benim yüreğim engin denizlere benzer,

Sarar tüm yavrularını,

Arındırır tüm kötülüklerin kirinden.

Bilir misin yavrum?

Benim yüreğim başı dumanlı yüce dağlara benzer,

Alır minicik canları,

Ulaştırır erdemlerin şahikasına.

Bilir misin yavrum?

Benim yüreğim sonsuz parçalara bölünmüş bir kalbe benzer.

Onun her parçası,

Her biriniz için ayrı ayrı atar.

Bilir misin yavrum?

Benim yüreğim kızgın çöldeki suya benzer.

Cehalet kuraklığından yanmış, susamışlara,

Çağıl çağıl akar.

Bilir misin yavrum?

Benim yüreğim zifiri karanlıktaki kandillere benzer.

Karanlığın zulmetini,

Bilginin nuruyla boğar Ben kim miyim yavrum?

Ben seninle var olan,

Seninl hayat bulan,

Sen geliştikçe gül gül açan,

Yurdumun emektarı,

Aydınlık geleceğin mimarı,

Şanlı ecdadımın itirafı,

ÖĞRETMENİM BEN

BİR DESTANDIR ÇANAKKALE

Bir destandır Çanakkale.
Ve bu şanlı destanı, Şehit kanıyla sulanmış,
Dağıyla, taşıyla
Çanakkale toprağı anlatır tüm çağlara.
Yıl 1915. Puslu, ruhları bunaltan bir mart sabahı,
Yaşanacakları haber almış gibidir
Çanakkale semaları.
Gökte bulutlar mahzun,
Denizse hırçın ve dalgalı.
Bir donanma ağır Boğaz'a,
Hepsi ölüm saçan onlarca zırhlı,
İnsanlıktan nasipsiz binlerce eli silahlı.
Aç kurtlar gibi saldırıyorlar Boğaz'a,
Kibirleri hırslarından.
Hırsları kibirlerinden büyük,
Akıllarınca bir günde geçecekler Boğaz'ı.
Tamamen gömecekler tarihe,
İnleyen "hasta adam"ı
Türk'ü tanımamıştır kandırılmış Anzak.

Cihanın hâkimi,
Dünyanın sahibi,
Kendileridir ancak.
Boğaz'ı geçmek mi?
Çok kolay!
Yenilmek mi?
Mümkün olmayacak bir olay!
İşte o an bir destan yazılır Çanakkale'de,
Anadolu'dan, Kerkük'ten, Selânik'ten, Kırım'dan,
Akar Mehmetler, Aliler, Muratlar Çanakkale'ye,
Kimi on beşinde, kimi yirmisinde,
Ayrırlılar ana kucağından, Yavrudan,
Yârdan,
Allanırlar, pullanırlar ana eliyle.
Kınalanırlar "Allah'a kurban olsunlar." diye.
Kimi Murat, kimi Hasan kimi Ökkeş'tir.
Ama her biri "İsmail" namzeti birer Mehmet'tir!
Bu narin bedenler Çanakkale'de devleşir,
Düşmanın önünde her an yüceleşir,
Kilitbahir'de Seyit olur,
İki yüz okkalık mermi erir sırtında,
Düşmanın hezimetini bu mermiyle gelir.